

10.—(1) רשאי הרושם באישורו של הנציב העליון להתקין תקנות להסדרת הנהג עפ"י פקודה זו לרבות תקנות הקובעות הוראות בענין התנגדויות ומסירת המסמכים והזמן שבו מותר לעשות או דרוש לעשות מעשה שהפקודה, או התקנות מחייבות את עשייתו.

(2) בעד בקשות וענינים אחרים עפ"י פקודה זו יש לשלם את המסים אשר ייקבעו ע"י הרושם באישורו של הנציב העליון.

11.—(1) בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם חוץ אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

„אויב” ו„נתין אויב” פירושים כפירוש המיוחס להם בפקודת המסחר עם האויב, 1939.

„הרושם” פירושו רושם סמני המסחר, הפטנטים וסימני האמצאה.

„זכות העתקה” פירושו כפירוש המיוחס לו בחוק זכות העתקה, 1911.

„סימן אמצאה” ו„אמצאה”, „פטנט” ו„בעל פטנט” פירושים כפירוש המיוחס להם בפקודת הפטנטים וסימני האמצאה.

(2) כל מקום בפקודה זו שמזכירין בו איזה חוק, הכוונה היא לחוק כפי שתוקן ע"י כל חוק אחר, לרבות פקודה זו, חוץ אם נוסח הכתוב יחייב פירוש אחר.

12. פקודה זו רואין אותה כאילו קבלה תוקף ביום השלישי בספטמבר, אלף ותשע מאות ושלושים ותשע.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

21 בדצמבר, 1939.

פקודת השעשועים הצבוריים (תקון).

מס' 57 לש' 1939.

פקודה המתקנת את פקודת השעשועים הצבוריים, 1935.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר.

מס' 5 לש' 1935.

1. פקודה זו תקרא פקודת השעשועים הצבוריים (תקון), 1939, וקוראין אותה כאחד עם פקודת השעשועים הצבוריים, 1935, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

הוספת סעיף חדש
לפקודה העיקרית.

2. הפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת הסעיפים דלקמן שיסומנו כסעיפים 11 א ו-11 ב, ויבואו לאחר סעיף 11:—

„מדים וכו'.”
11 א. כל האנשים שנתמנו או המשמשים כסדרנים, שוערים, מלצרים, שומרים, כבאים, קופאים או פקידים אחרים במקומות שעשועים צבוריים, וכל שאר העובדים האמתיים במקומות אלה, חייבים ללבוש מדים מיוחדים, או (חוץ מסדרנים, שוערים, מלצרים, שומרים וכבאים) סימן מיוחד

על זרועם או כובע מיוחד, שיספיקו כדי לאפשר את הצבור להבחין בנקל ביניהם לבין שאר אנשים מן הצבור. כל פקיד או עובד כזה שאינו ממלא אחרי דרישות הסעיף הזה ובעליו של כל מקום שעשועים צבורי שלא מלאו בו אחרי הדרישות הנ"ל, וכל אדם אחר האחראי לאי-מילוי, יאשמו בעברה ויהיו צפויים לקנס של עשרה פונטים.

הוראות מיוחדות
בענין סרטי
ראינוע.

11 ב. כל בעלי בתי קולנוע חייבים להציג על שלט גדול בחזית בית הקולנוע שלהם מודעה שאותיותיה תהיינה בגובה של לא פחות מחמשה סנטימטרים, המציינת אם הסרטים שבתכנית מיועדים להצגה לכל הקהל או לבוגרים בלבד. מודעה באותיות דומות לאלה האומרת כי הכניסה אסורה לילדים וילדות למטה מגיל שש עשרה, תוצג לגבי כל סרט שניתן רשיון להציגו לבוגרים בלבד.

(2) כל בעל קולנוע חייב לשלוח לקצין המשטרה הממונה על אותו גליל תכנית המציינת את הסרטים שיוצגו בקולנוע שלו במשך השבוע הבא, ואסור לו לשנות את התכנית הזאת בלא למסור מודעה של 24 שעות למשטרה הנוגעת בדבר. תכנית זו תציין אם הסרטים מיועדים להצגה לכל הצבור או לבוגרים בלבד.

(3) כל בעל קולנוע שאינו ממלא אחרי הוראות הסעיף הזה יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר חודש ימים או לקנס של חמשים פונט.

הרולד מקמיכאל
נציב עליון.

21 בדצמבר, 1939.

פקודת מורי הדרך (תקון).

מס' 58 לש' 1939.

פקודה המתקנת את פקודת מורי הדרך.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת מורי הדרך (תקון), 1939, וקוראין אותה כאחד עם פקודת מורי הדרך הקרויה לקמן הפקודה העיקרית. השם הקצר.
פרק 10.

2. סעיף 2 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י מחיקת ההגדרה של המונח „הרשות המתאימה” המופיעה באותו סעיף, והחלפתה בהגדרה דלקמן:— תקון סעיף 2 מן
הפקודה העיקרית.

„ „רשות מתאימה” פירושה מושל המחוז בין לגבי רשיון לכל הארץ ובין לגבי רשיון למחוזו הוא.”

הרולד מקמיכאל
נציב עליון.

21 בדצמבר, 1939.